

jeg jo burde have haft hr. Keld Albrechtsen i konfirmandundervisningen, for hans uvidenhed er ganske fantastisk.

Må jeg sige ganske kort og afsluttende: Kristendom er ingen ideologi, og hvis man tror det, er det, fordi man ikke ved, hvad man taler om.

Jeg vil lige sige med hensyn til Oliver Cromwell, som jeg virkelig vil anbefale hr. Keld Albrechtsen at studere, at det er fuldstændig misvisende at kalde ham for en ideolog. Han var puritaner, og han forsøgte ganske vist en slags lovreligiøsitet, men den var alligevel væsensforskellig fra enhver ideologi som f.eks. den socialistiske.

Jeg lover, at det skal være afslutningen fra min side.

Første næstformand (Svend Auken):

Så får hr. Keld Albrechtsen det sidste ord. Derefter vender vi tilbage til både emnet og ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan bare sige til hr. Søren Krarup, at jeg tror, at han nok må gøre sig klart, at hvis jeg havde været i den situation, at jeg havde kunnet modtage denne konfirmandundervisning, var jeg blevet en meget besværlig elev.

Jann Sjørnsen (KRF):

Så er det, man spørger sig selv, om det kun gælder konfirmandundervisningen for hr. Keld Albrechtsens vedkommende, men lad det nu være.

Jeg vil først og fremmest godt takke SF for at have rejst denne forespørgselsdebat, og jeg vil også godt sige tak til udenrigsministeren for besvarelsen. Jeg vil sige, at på mange måder dækkede besvarelsen udmærket også de holdninger, der gør sig gældende fra Kristeligt Folkepartis side i forhold til Iran.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at præstestyret i Iran er under al kritik, selv om der også findes reformvenlige kræfter i landet, og indsættelsen af præsident Khatami og genvalget af ham kan selvfølgelig godt udlægges, som om der er en reformproces i gang, sådan som udenrigsministeren også gjorde det.

Jeg synes måske, at den del af udenrigsministerens tale og beskrivelsen af de reformvenlige kræfter fik lige vel meget plads i forhold til, hvordan situationen rent faktisk er i Iran, for uanset de reformvenlige kræfter – det sagde udenrigsministeren også – hjælper det jo ikke så

synderlig meget, når man tænker på, at det er præsteskabet, der til syvende og sidst har det afgørende ord at skulle have sagt. Og det ord er ikke noget godt ord.

Man kan ud fra enhver betragtning i forhold til både demokrati og menneskerettigheder rette en sønderlemmende kritik mod Iran. Det, der sker i det land, overstiger langt det, som vi bare kan gøre os forestillinger om kunne være virkelighed i Danmark.

Det gælder med hensyn til retssystemet med tilfældige rettergange, stening, piskning, dødsdomme, tortur osv., som det blev nævnt, og den diskrimination, der foregår især over for kvinder, men også over for andre grupper i det iranske samfund.

Kl. 13.40

Derfor må man sige, hvis man skal komme med et overordnet syn på Iran og situationen dér, at det ikke er noget kønt syn. Det, der sker i det land, er stærkt kritisabelt.

I den sammenhæng vil jeg også sige, at jeg er enig med de ordførere, der også tidligere i debatten har beklaget, at det ikke er lykkedes at få vedtaget resolutioner i forhold til Iran både i Menneskerettighedskommissionen i Genève og i forbindelse med FN's generalforsamling, og jeg mener, det er meget vigtigt, at der i forbindelse med sammentræderne i de pågældende fora næste år bliver vedtaget resolutioner mod Iran, også på dansk initiativ.

Man kan selvfølgelig – menneskerettighedssituationen i Iran taget i betragtning – vælge helt at afskrive styret og en dialog med styret. Det mener jeg ikke at vi skal gøre på nuværende tidspunkt.

Jeg mener også, det er enormt vigtigt, når man som EU har lagt op til en handels- og samarbejdsaftale med Iran, at man gør den betinget af, at der parallelt med handelspolitiske initiativer også føres en politisk dialog.

Jeg mærkede mig i den forbindelse udenrigsministerens ord om, at hvis den politiske dialog ikke umiddelbart bær frugt, altså førte til konkrete handlinger og ikke bare holdningsudvekslinger, måtte det selvfølgelig også få betydning for handelssamarbejdet. Det mener jeg er enormt vigtigt. Ellers har det jo ikke nogen konsekvens i forhold til, hvad der kunne blive vedtaget af FN's Menneskerettighedskommission og generalforsamlingen siden hen, hvis vi alligevel bare handler og snakker med iranerne.

Derfor finder jeg det vigtigt at holde udenrigsministeren fast på netop den del af hans tale,